

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

Solutio alterius argumenti, ducti ex dicto Pauli i. Cor. 7. Ne fraudetis vos
inuicem, nisi si quid ex consensu, pro tempore, vt vacetis ieunio &
precationi

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

quemadmodum, proh dolor, luce meridiana clarius est, & res ipsa clamat, sciāt, se non habere, quod nostram Coniugij permissionem taxent, aut de legibus sublimioris cuiusdam castitatis disputent.

Fundamentum ex verbo Dei de sumptum, Quod teneamus Sacerdotibus Coniugium liberum permittere.

*Solutio argumentorum Aduersariorum qua ducunt ex loco Pauli,
1. Cor. 7. Qui cœlebs est, curat ea quæ sunt Domini, &c.*

Solutio alterius argumenti, duci ex dicto Pauli, 1. Cor. 7. Ne fraudetis vos inuicem, nisi si quid ex consensu, pro tempore, vel vacatis ieiunio & precationi.

De secundis nuptiis Sacerdotum.

C A P. CXXIV.

 Os, tanquam Christianus Episcopus, tenemur, prouidere, ut Ecclesiis verè pīj. Deique timentes ministri prēfiantur, qui nullo scelere, quod vim habet è regno Dei excludendi, implicati & irretiti sint. Tit. I. Iam diuturni temporis experientia docuit, fieri nullo modo posse, vt promiscua illa Sacerdotum cum mulieribus commixtio è medio tollatur, nisi legitimum Matrimonium permittatur. Sæpius enim illud, sed frustra tentatum est, ab eo usque tempore, quo propositum fuerat prohibitionem Matrimonij plenē in actum perducere. Quod apud Germanos primū circa annum Christi M. LXXIV. sub Gregorio VII. non sine graui tumultu, & infinitis scandalis factum est, vt testatur Sigebertus Gemblacensis in suo Chronico. Ex quo iamdudum omnes prudētes Episcopi, & alij Magistratus, fieri non posse iudicarunt, vt Sacerdotibus tantum manifeste illegitimi concubinatus, sine maiori periculo, prohibeantur, nisi legitimum matrimonium contrahendi potestas eis concedatur.

Cùm igitur S. Coniugium res per se Sancta sit, & iuxta ministerium Ecclesiae non tantum bene consistere, verum etiam multum auxilij & adiumenti eidem afferre queat, iuxta testimonium Spiritus sancti, qui statim postquam Episcopum irreprehensibilem esse voluit, subiunxit, vnius vxoris maritum: cùmque nisi legitimum matrimonium liberum permittamus, idoneos ac Dei timētes ministros pro Ecclesiis fidei nostrae commēdati, comparare nequeainus, sanè debitores sumus coram Domino, vt medium liciti matrimonij, & à Deo ipso instituti, diutius non differamus, sinamusque hac ratione miseras Parochias idoneis ministris destitutas esse.

Obiicitur quidem hoc loco dictum Pauli, Qui cœlebs est, curat ea quæ sunt Domini, quomodo placitus sit Domino. At qui duxit vxorem, sollicitus est de his, quæ sunt mundi, quomodo placitus sit uxori. Sed dictum istud in eo sensu intelligi debet, quo est ab Apostolo prolatum. Haud dubie enim non ab omnibus Coniugibus curam